

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 2 năm 2015

Số 224

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Không chịu thực hành nghiêm luật tu học thì tương lai sẽ ra sao?
2. Tâm hướng về Trời Phật thì phải hướng làm sao?
3. Làm sao có sự trong lành trong nội tâm?
4. Hạ tầng công tác là sao?
5. Dẫn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải làm sao?
6. Tại sao lúc nào cũng có câu hỏi?
7. Muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns 18-04-97 2:15 AM 1) Hỏi: Không chịu thực hành nghiêm luật tu học thì tương lai sẽ ra sao? Đáp: Thừa không chịu tu sửa lấy chính mình thì tương lai sẽ chịu tội. Sau khi chết phần hồn phải chịu tội, học khổ hơn bây giờ, nhiên hậu mới thức tâm. Kệ: Quy y thanh nhẹ tự thanh lần Khỏi khổ khỏi lo rõ nghĩa ân Tình đẹp Trời ban không chịu sửa Khó cùng Trời Phật dưỡng nuôi thân.	Cairns 19-04-97 6:38 AM 2) Hỏi: Tâm hướng về Trời Phật thì phải hướng làm sao? Đáp: Thừa tâm hướng về Trời Phật thì tâm phải thực hành tất cả sự đau khổ của nhơn sanh nhiên hậu mới bằng lòng hướng về Trời Phật mà tự giải thoát, thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Trung tim bộ đầu có điển rút, nơi đó là chơn tâm điển quang, óc nhẹ tâm minh, rất dễ hướng về Trời Phật mà hành sự thì tâm từ bi sẽ từ từ được phát triển. Kệ: Cảm minh Trời Phật chẳng lo phiền Thực hiện chơn hồn tự vượt xuyên Đời tạm không còn lo luyến tiếc Thực hành chơn pháp tự mình yên.
Cairns 20-04-97 5:20 AM 3) Hỏi: Làm sao có sự trong lành trong nội tâm? Đáp: Muốn có sự trong lành của nội tâm thì phải dứt khoát tham dâm, nhứt trần bất nhiễm, chuyên lo tu sửa tâm thân thì mới được thật sự trong lành. Kệ: Quy nguyên thức giác tự tâm hành Vũ trụ cần khôn hướng cõi thanh Thức giác hòa đồng cùng mọi giới Thực hành sáng suốt trọn lành thanh.	Cairns 21-04-97 7:15 AM 4) Hỏi: Hạ tầng công tác là sao? Đáp: Thừa hạ tầng công tác là luồng điển tâm hướng ngoại tranh chấp, vụ lợi cá nhân, ích kỷ và sân si. Kệ: Hướng ngoài điển không thanh trụ tiến Óc nặng tâm phiền khó tiến xuyên Khó tính khó suy tâm loạn động Về không tâm niệm đẹp con phiền.
Cairns 22-04-97 5:45AM 5) Hỏi: Dẫn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn dẫn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, sẽ khai triển từ giai đoạn một, tự cảm thức muôn chiều, ý thức rõ ràng việc làm của chính mình, tự tiến và cảm thức thâm sâu từ đời lần đạo. Kệ: Giải thông trí tuệ thanh cao tiến Hiểu rõ chơn như chẳng có phiền Quy một tình Trời không vắng mát Vô cùng sáng suốt vô cùng yên.	Sydney 23-04-97 2:30 AM 6) Hỏi: Tại sao lúc nào cũng có câu hỏi? Đáp: Thừa tâm điển hướng về ánh sáng vô cùng tận, không khác gì người mới tới xứ lạ, lúc nào cũng thấy điều lạ cần hiểu trong nội tâm. Kệ: Âm thanh khai triển thì thâm hỏi Phúc đáp anh minh rõ tiến trình Rõ rệt cảm hòa chung các giới Sáng trong không động tự mình minh.

Sydney 24-04-97 3:20 AM

7) **Hỏi:** Muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt, trước phải dẹp bỏ tự ái bằng lòng sửa mình, bằng cách hành pháp đứng đắn, khứ trừ lưu thanh, điện năng trong cơ tạng và khối óc sẽ khôi phục điện năng tự nhiên và hồn nhiên, dừng mãnh xây dựng niềm tin nơi khả năng của chính mình có khả năng tự giải bỏ tất cả tập quán xấu, thành tâm nuôi dưỡng tập quán tốt, thì phần hồn sẽ được thanh tịnh và sáng suốt. Niệm Phật tự giải nghiệp tâm, tự khai thác lấy chính mình thay vì ôm chấp và ý lại, và tu hoài không tiến. Thức hòa đồng không mở thì học và hành không được bao nhiêu, rất dễ bị hạ từng công tác, tham dục và tối tăm

Kệ:

Thức tâm tự sửa lại mừng thâm
Khai triển đường đi tự tái tâm
Mê loạn không còn tâm nói rộng
Biết mình hiểu họ ý gieo trồng.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

NGHIỆP LỰC GIAO HÌNH (tiếp theo)

...

“Khí thanh điển hóa đủ mùi

Hòa quang sáng chiếu an vui muôn đời”

Lên trên đó thì chúng ta thấy khí thanh điển hóa đủ mùi. Tất cả những gì thế gian chúng ta đã ứng hồi trước thì lên đó thì chúng ta thấy tiền kiếp chúng ta đi học những cái gì, bài vở đầy đủ hiện trước mặt chúng ta.

“Hào quang sáng chiếu an vui muôn đời”: Lúc đó chúng ta thấy rõ rồi, không có lầm lạc nữa, chỉ có tiến không có lùi.

“Trí tâm sáng suốt mở lời

Nhủ khuyến ác trước tự rời tham sân”

“Trí tâm chúng ta sáng suốt mở lời”: Mới là nói, mở miệng các bạn thấy rõ rồi, mắt xem cũng thiền, tai nghe cũng thiền, mũi ngửi cũng thiền, miệng mở cũng thiền. Chúng ta ở trong cái thiền giác, chúng ta mới nhủ khuyến cái sự ác trước tự rời tham sân. Khuyến là khuyến đúng chỗ, mở là mở cho người ta tiến mới là diệt được tham sân.

“Thiên đình tạo hóa sẵn cân

Đo lường tội ác mỗi phần mỗi siêu”

Thiên đình tạo hóa có cân, sự công bằng ở bên trên chỉ lấy thanh điển đo tất cả. Đo lường cái tội ác mỗi phần mỗi siêu. Bây giờ các bạn tu, các bạn thấy cái định luật rõ ràng. Khi mà các bạn thanh thân nhẹ

nhàng đó, các bạn được hòa đồng cân cân của tạo hóa để dẫn tiến. Mà các bạn nghĩ sự sai lầm, các bạn bực bội trong nội tâm, nó mới đưa các bạn xuống. Không có siêu nổi thì nó bực mà siêu thì nó nhẹ nhàng.

“Kẻ thanh đạt pháp siêu nhiều

Kẻ làm phước đức được siêu cõi phàm”

Đó, cái người mà đạt pháp là đạt cái phần thanh điển thì thấy nó siêu nhiều. Lúc nào mình tưởng tới đâu thì mình đến tới đó.

“Kẻ làm phước đức được siêu cõi phàm”: Cái người mà đã làm phước đức là vị tha quên mình thì người đó cái phần hồn đương nhiên nó được nhẹ, nó khỏi phàm một chút. Nhưng mà nó không siêu bằng người đạt pháp.

“Kẻ còn ác trước phải cam

Cực hình nhân quả có làm không ăn”

Những người mà còn nuôi cái tâm ác trước, muốn giết người, hại người, cái đó họ phải cam chịu rồi, không có Trời đất nào sửa nổi.

Cái cực hình nhân quả có làm không ăn. Làm tham lam, muốn giết hại thiên hạ gom của cải thiên hạ rồi về cái gì. Về mang một cái bình cực hình, tới già, tới gần chết muốn ăn miếng ngon vật lạ cũng không ăn được. Cái bình hoạn là cái bản án hành hình cơ thể của mọi người do cái tánh ác trước của nó.

Cho nên, các bạn tu đây rồi thấy cái giờ phút chót của mọi người, nó làm cái bình chính nó đã hại nó mà nó không biết, nó đã hành hình nó mà nó không hay. Đó, chớ đừng tưởng tôi làm cái điều đó là hay, không hay đâu. Nhưng mà rốt cuộc cái giờ phút cuối cùng các bạn sẽ thấy, cái sự đau đớn nó trở về, cái đó cái bản án tôi nói: bệnh do tánh sanh thì nó làm, hạch hỏi đủ thứ. Chừng nào mà các bạn giác được cái tội, các bạn mới được nhẹ. Không giác cái tội, không bao giờ các bạn được thanh.

Cho nên, chúng ta tu ở đây, nó lại rút ngắn thì giờ, chỉ dùng cái phần điển giải điển. Chúng ta công phu mỗi đêm là đem thanh điển ở bên trên về giải cái trước điển. Rồi những cái trước đó nó xuất phát ra nó phải đụng chạm bởi với đời hay là đạo cũng vậy. Nó đụng chạm để tiến giải thì lúc đó chúng ta thấy bận rộn rất nhiều. Nhưng mà qua những sự bận rộn, nghịch cảnh đó là chúng ta được tiến hóa, chúng ta được nhẹ nhàng. Ở đây những người bạn tu ở đây đều có gặp qua hết, chớ không phải không. Không nhiều thì ít cũng phải đụng phải để mở nội tâm, mở nội tạng thì luôn luôn nó phải đụng chạm nó mới tiến hóa. Cho nên, cái phần điển nó đi về trung ương của vũ trụ. Cái Nam Mô A Di Đà Phật là cái phần điển sáng suốt của càn khôn vũ trụ mà chúng ta đang thực hiện đây. Rồi cái sáng suốt đó, nó phải đánh đổ cái đen tối. Mà cái đen tối thì nó phải đụng phải sự đen tối ở thế gian.

Cho nên, nhiều người bạn tu thấy sân càng sân thêm nhưng một thời gian rồi hết. Nó cảm minh cái sân không còn sân nữa. Nó tham thì thấy nó cũng tham thêm. Nhưng mà nó cảm minh cái tham rồi, nó không còn tham nữa. Nó dục thấy nó dục thêm rồi một thời gian nó cũng cảm minh cái dục nó không có dục nữa. Nhờ cái gì nó cảm minh, là cái phần thanh điển nó không có lẫn lộn với trước điển. Cái thanh điển là chủ trương. Nhưng mà chủ trương đó không còn nữa thì cái phần trước điển nó bơ vơ. Nó không làm chủ động nữa thì cái phần chủ động nó tiến hóa lên trên thay vì xuống dưới là cái nghịch cảnh nó không đến với mình nữa.

Cho nên, chúng ta ráng tu cho trung ương bộ đầu mở, hào quang xuất phát tiến giải lên trên thì lúc đó các bạn thấy các bạn có hai nơi rõ ràng. Có đời là bản thân này, có đạo. Nhưng mà cái đạo nó sáng suốt nó dẫn dắt cái đời, nó làm cho cái đời chúng ta thông suốt thay vì bị kẹt. Đó, cái đời không còn như cái đời của những người phàm phu khác. Nhưng mà nhờ sự sáng suốt đó, nó đem sự nhẫn nại, kiên nhẫn, từ bi, cởi mở ngay trong trung tâm bộ đầu, nó hóa

giải cái tâm tư các bạn khác hơn những tâm tư của những người thường. Cho nên, cái tu này nó làm lợi cho nhiều người chịu tu và thức giác tự tiến thì nó đi thẳng chớ nó không có đi quanh co nữa.

Cho nên, nhiều người bạn thấy nói rằng tôi tu cái pháp này tại sao tôi gặp nhiều nghịch cảnh. Nhưng mà cái nghịch cảnh đó là bài học của Vô Vi đưa tới cho các bạn. Ý chí, bạn tu về điển mà. Điển thì nó giải vạn linh. Điển phải ở trong khó khăn, nó mới tiến. Mà cái vạn linh đó là gì? Là sự khó khăn. Khó khăn chưa cởi mở. Mà chúng ta cởi mở được sự khó khăn là chúng ta tiến hóa. Mà cái tiến hóa của chúng ta là ai? Tiến hóa cho muôn loài. Khi mà chúng ta làm được cái tiểu thiên địa này được sáng suốt biến thành cái Xá Vệ Quốc thì những cái tiểu thiên địa khác cũng được sự ảnh hưởng cao siêu đó. Và cái vũ trụ này có phần đóng góp về thanh điển sáng suốt để cho cái bầu trời thế giới được cởi mở. Nó nằm ở trong thiên ý hợp thức, hợp thời để hóa giải, để đem các linh hồn bị sa đọa được tiến hóa lên thượng tầng. Cũng do cái phần điển của người tu hành đóng góp nó mới được. Nếu mà chúng ta còn chênh mảng nữa thì chúng ta không có bao giờ làm được một cái đại sự nào. Nhưng mà càng ngày cái hạ trí nó càng bành trướng rồi, làm tiểu sự nhỏ mọn, sợ ông Trời, sợ tiếng động, sợ mọi việc hăm dọa, sợ đủ thứ hết là chúng ta đi thụt lùi chớ không có đi tiến tới theo ý nguyện chúng ta tu. Còn ý nguyện chúng ta tu phải dứt khoát sửa chữa tiến về một vị Phật ít nhất. Rồi chúng ta mới trở về nguồn cội của đại giác. Đó, thì các bạn nhớ đó mà nắm đó để tu và sửa lấy, rồi lần lần nó sẽ tiến. Nhưng mà cái ý chí hùng dũng của chúng ta ngày đêm phải tu. Ý chí các bạn phải nghĩ tới cái phần ở bên trên.

Cho nên, tôi đã cắt nghĩa rõ cái Nam Mô A Di Đà Phật là cái luồng điển sáng suốt của càn khôn vũ trụ. Thì các bạn ở trong này có cơ hội niệm được thì các bạn niệm. Nó mở cái tiểu thiên địa này, nó sẽ hòa đồng với đại vũ trụ. Đó, các bạn thấy tiền nó rất dễ dãi, không có khó khăn. Nếu mà các bạn còn nghĩ chuyện u ơ, lý luận, đạo này hết rồi tới đạo kia. Đạo này lo chưa xong, đi lo đạo khác thì rốt cuộc các bạn tự bản cùng hóa cái phần thanh điển không bao giờ tiến bộ được.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 12/6/1977)

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 101)

(5) - Vấn: Kính thưa ĐT, có bạn đạo ở Mỹ Tho có một câu hỏi xin hỏi Thầy. Bác Sáu Lung chỉ bảo rằng tối trước khi đi ngủ thở 120 cái liên tục như thở chiều mình để giải dục. Không biết có đối pháp không, và có hiệu quả không?

Đáp: Nếu mà làm nhiều, cái gì mà làm nhiều thì nó sẽ hư và trong phương pháp tu từ Ông Tư đến tôi đã thực hiện chớ chúng tôi không phải nói lý thuyết và không làm. Thì kết quả nó rất rõ ràng. Ngày hôm nay tôi khoẻ mạnh mà những người gia tăng hít tùm lum, làm đủ chuyện, rốt cuộc hậu quả họ đi đến đâu. Chúng ta nhìn thẳng bản thân họ đi đến đâu thì chúng ta mới áp dụng những cái gì họ đề nghị. Chớ còn những cái gì chúng tôi đã đề nghị có giấy trắng mực đen rõ ràng, có hình ảnh của tôi đã thực hành vì tôi sợ đời hay lường gạt và tôi đã làm để cho các bạn am tường tự thức tự hành chớ tôi không có giấu giếm vì chúng ta là bất vụ lợi, không có mưu lợi, không có lường gạt ai, phải nói sự thật. Cho nên các bạn kể tiếp có gì nói nấy, không nên gia tăng và sửa đổi. Sửa đổi sai một ly đi một dặm. Cõi âm đang chực chờ và hướng dẫn sai cho mọi người để biến đổi quý vị trở nên một âm binh chiến đấu với Thượng Đế, đó là điều sai lầm nhất.

(6) - Vấn: Kính thưa ĐT, con có nghe bà nói là Thầy nói nếu về VN thì sẽ mất mấy năm công lực, điều đó có đúng không? Chúng con nếu có về thì sẽ bị trước không và có hại cho đường tu không?

Đáp: Tuổi trẻ về VN ai cũng thích vui, trong cái đường hướng vui ở VN là tình, tiền, dục. Cho nên nhiều người đã về VN lâm trận và trở về đầu óc thay đổi, không tu, vợ con cũng ly tán, tại sao? Chúng ta thấy cái đường hướng nó đi xuống thay vì đi lên. Nó cực trực rồi nó mới tiến về thanh được thì cái đường lối đang đi xuống mà chúng ta chịu tu một thời gian để VN tương lai cũng hướng về thanh mà nó cực trực thì nó phải trở về thanh. Cho nên trong thời gian cực trực chúng ta đi vô sợ lâm trận

tuổi trẻ về VN nhiều chú đã bị rồi, có bằng chứng chứ tôi không có nói láo đâu.

(7) - Vấn: Kính xin ĐT cắt nghĩa giùm cho con. Con là Nguyễn Thị Lợi, từ Houston đi dự ĐH khi vào phòng tắm ở khách sạn Thailand tự nhiên điển rút từ trên bộ đầu xuống đến lưng, phía trước ngực bị tức, không biết tại sao có bị bùa phép gì không?

Đáp: Đi tắm hơi hay đi tắm gì? (đáp: đi tắm trong phòng tắm khách sạn Thailand). Mấy chú thanh niên qua đây đừng có đi tắm hơi nhe. Đi tắm hơi là hơi đàn bà sẽ làm khó các bạn đó. Còn chúng ta bị điển rút tức ngực thì ta vô ta làm chiều mình một chập cho nó hoá giải cái điển trong ngực, đâu có bị tức ngực được. Cũng cái vấn đề ăn uống, ăn đồ chiên nó cũng bị như vậy. Không có gì đâu, cứ thực hành đúng đắn thì nó trở lại hết.

(8) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong trạng thái thiền định, đang lúc nửa mê nửa tỉnh, đầu con cúi gục về phía trước. Thưa Thầy vậy con có nên thả lỏng hay kéo đầu lên thẳng đứng. Con kính xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Lúc nào chúng ta cũng phải thiền ngay thẳng đứng đắn. Xương sống là vũ trụ, nếu không thẳng là cái óc nó loạn. Ngồi phải thẳng. Thà là ngồi ít hơn là ngồi nhiều gục xuống, tạo loạn thần kinh, chạy bậy luồng điển, chạy bậy không tốt, rồi sanh ra chiêm bao mộng mị, nói bậy nói bạ. Chúng ta phải ngồi thẳng lưng, lúc nào cũng thẳng lưng thẳng đầu, luồng điển đi rõ rệt, đi lên. Nếu mà gục xuống nó có xuất ra nó cũng chuyển theo ngũ hành ở trong căn nhà đó rồi nó biến thể nói bậy nói bạ, không đúng. Thẳng luôn luôn.

(9) - Vấn: Con Đỗ Thị Khai xin chuyển lời của Ông Nguyễn Văn Đăng tại cư xá Phú Lâm B. Con vốn tuổi già, lưng bị còng quá nhiều. Khi con ngồi thiền, phải dựa lưng vào thành giường và có chiếc gối kê ở sau lưng. Thưa Thầy vậy có được không? Nếu không con phải làm sao? Mắt con mù, lưng con còng, sợ không thiền được tốt, kính xin ĐT chỉ dạy cho.

Đáp: Già rồi mới biết tu đã mất linh khí nhiều quá rồi. Tuổi trẻ hướng về tình dục đã mất linh khí

nhiều. Bây giờ tu, lo niệm Phật để cứu rỗi một phần thôi, chớ còn không có thể toàn diện tiến hoá được vì cơ thể lưng mà khòm là cơ thể không khoẻ, chỉ dùng ý niệm niệm Phật, lần lần nó giải được cái nghiệp. Mà khi nó giải được cái nghiệp rồi, chúng ta ý thức sự ngay thẳng là quan trọng, sự chất phác là quan trọng thì lúc đó thiên nó nghiêm chỉnh hơn. Không nên ngồi dựa rồi nghĩ tới Phật vô ích. Chúng ta ngồi dựa ngồi yên nhắm mắt niệm Phật tâm ngay thẳng, vì mấy chục năm đã gian dối tự gạt mình mới sanh ra yếu ớt. Còn người mà ở thế gian trực giác ngay thẳng tới già vẫn khoẻ mạnh, không có gì khó khăn. Cho nên người đời đã tự lường gạt quá nhiều, cho nên càng lớn tuổi thì càng ô trược, bên trong càng dơ dáy, nội bộ ruột thôi chúng ta đã phá hủy rất nhiều và không chịu thanh lọc thì làm sao cái bộ

óc nó tốt được. Trật tự do sự thanh khí của trời đất an bài chớ không phải do lý luận an bài được, do sự cầu xin an bài được. Cho nên chúng ta thực hành từ trược tới thanh, từ động tới thanh tịnh là chúng ta sẽ lập lại quân bình của chính mình.

(10)- Vấn: *Làm sao đời đạo cho thật vẹn toàn?*

Đáp: Đời đạo song tu, tinh khí là quan trọng trong cơ thể. Tinh hoá khí, khí hoá thần, thần hoàn hư. Mà chúng ta không soi hồn, không trụ đỉnh, không có trụ lên trung tim bộ đầu mà chúng ta cứ hướng dục hoang phí, cơ thể yếu ớt, làm sao nó trụ được cái tinh khí. Cái tinh khí chúng ta trụ, hoà hợp với tinh ba của vũ trụ mới kêu bằng đời đạo song tu, thể xác khoẻ mạnh, đạo sáng suốt. Đạo là không, quân bình mới kêu bằng sáng suốt.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Long thành, ngày 16.11.1996

Kính Đức Thầy,

Con tên NXT, sinh năm 1938, tuổi Tân Mùi. Con theo PLVV đã lâu, cố công học hỏi, nhưng do thân nghiệp quá nặng: tai nạn xe cộ đã làm bộ đầu con bị thương tổn nặng, bệnh bao tử, thần kinh không yên ổn, phiền muộn quá nhiều. Con cứ nhớ lại việc làm xưa kia, bị người ta tiền làm không trả, hoặc bị giựt nợ, phần lo cho vợ con không đi cùng đường lối, sẽ bị sa đoạ vào cảnh khổ. Con đã phát đại nguyện gắng tâm lo tu học, để thoát khỏi luân hồi quả báo, vì đã quá sợ. Ý chí đã quyết, bao lần té ngã, rồi lại đứng lên tiếp tục, học hành như thể con sẽ ra sao. Càng nghĩ con càng rối thêm. Khổ sở từ nhỏ, bây giờ bạc tiền, tất cả mọi việc con đều không màng. Bệnh nạn ngặt nghèo liên miên, tâm thân không ổn. Con nhờ Thầy giải đáp và hỗ trợ giúp con để con được trở về quê xưa chốn cũ, không còn thấy cảnh khổ đau nữa.

Thành tâm tri ơn Thầy,

Con, NXT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 29/12/96

XT,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con đã cuồng cuồng, không gỡ rối được trong cảnh đời như đạo. Con ơi! Ở đời này, mỗi người một vị trí, phần hồn giáng lâm từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thể xác, tâm trần đầy nghịch cảnh, phần hồn bị giam hãm trong thể xác ô trược, đủ mọi sự kích động và phản động từ bên ngoài cho đến bên trong. Ngày hôm nay con có duyên lành được PLVV, thực hành đứng đắn để lập lại trật tự thần kinh khối óc và cơ tạng, nhiên hậu con mới thấy rõ phần hồn là chủ

thể xác, không phải thể xác là chủ của phần hồn. Người đời tham dục, ngược lại, thấy đời là chánh, đạo thì không, nhưng mà đạo vốn là không trong sáng suốt và thanh tịnh; dù bất cứ hoàn cảnh nào cũng co lười, rãng kễ rãng, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, thâm tâm thanh tịnh, hướng thượng, hướng thẳng đến Đấng Di Đà mà niệm Phật, là một vị Phật từ nhiều năm trong thực hành đã đem lại sáng suốt cho quần sanh để lập lại trật tự trong chính mỗi hành giả hướng tâm về Ngài.

Ngày hôm nay con đã tu PLVV, phải chấp nhận những cái gì mà mình nhận được: nhận được cái pháp, phải rành rẽ để hiểu con đường rõ ràng. Khi ta niệm Phật trong thanh tịnh, tưởng đến Ngài là Đấng cao cả, sáng suốt, tận độ quần sanh, thì mới có cơ hội lập lại trật tự cho chính mình từ khối óc; khi cơ tạng quy nguyên giềng mối sáng tỏa trong nội tâm thì mọi nghiệp lực sẽ tan biến. Thực hành trong nhịn nhục, tri chí, không thay đổi thì tâm thức mới khôi phục bản chất tự nhiên và hồn nhiên từ lúc sơ sanh cho đến nay. PLTC đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, liên tục làm toát mồ hôi, nó mới giải thông và lập lại trật tự bên trong. Trong người có âm, có dương, có trật tự thì mới tỏa ánh sáng được. Nếu mất trật tự, không bao giờ tỏa ánh sáng. Con tu mà con muốn nhiều hơn tu. Con nên bình tâm từ từ giải thì nó mới thông. Thanh tịnh mới tiếp xúc với Chư Phật, Chư Tiên. Tiếp xúc được Bề Trên thì lúc nào Bề Trên cũng tận độ, tùy theo cái công năng công phu của chính con tiến hóa đến đâu, độ đến đó. Thâm tu thâm tiến, biết được nghiệp lực mình nặng, chỉ có tu tiến mới giải thoát, mà tu lùi ý lại, chỉ có gia tăng nghiệp lực, không bớt nghiệp lực được.

Dũng mãnh thăng hoa tiến hóa mới giải được nghiệp lực. Ý chí như vậy, liên tục thực hành thì pháp lực sẽ mạnh, nghiệp lực sẽ tan, lúc đó con mới thấy rõ vị trí sáng suốt của con ở thế gian để phục vụ cái tài sản của Thượng Đế đã ân ban. Thiên địa nhơn, con đã đại diện trời đất, mà con không áp dụng sáng suốt, thanh tịnh của Bề Trên để tận độ cơ tạng, vạn linh của con trong cơ tạng, thì con không

bao giờ giải thoát được. Mỗi ngày khi có thì giờ rảnh, chúng ta nhắm mắt niệm Nam Mô A Di Đà Phật, co lười rằng kẻ rằng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hướng tâm về Đại Bi thanh tịnh của Đấng Di Đà mà tu. Liên tục như vậy, kiên trì như vậy thì chúng ta mới khai mở được những tầng tối của chính mình mà tiến về ánh sáng đại la ở cõi trên, khai triển trực giác mới thấy ánh sáng của cả càn khôn vũ trụ đã và đang hỗ trợ cho quần sanh tiến hoá. Không phải tu để nhìn hình Phật của thế gian tạo ra, vẽ này vẽ nọ mà thôi. Sự thật không có gì hết, nó là cục đất! Tâm thức của ta sống động mà không chịu xây dựng trở về quân bình và thanh tịnh, thì tự hủy mà thôi. Hình nộm không có thể giúp chúng ta được. Người làm hình nộm bằng đất đó là con người chưa mở trí, chỉ biết tiền, bán hình lấy tiền mà thôi. Mượn danh Tiên Phật bán hình để lấy tiền; tội của người sẽ thọ sau khi chết vì không biết tự tu tự tiến.

Ngày hôm nay nghiệp lực vầy xéo con, đó là một cơ hội cuối cùng trong cuộc đời - ở kiếp này của con. Phải nhận lãnh trong nhin nhục để thăng hoa thì con mới giải quyết được trần đồ từ tiền kiếp con đã vạch định, tới ngày nay con phải tự giải. Siêng năng niệm Phật, siêng năng làm PLTC, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, lấy nguyên khí của Trời đất giải tỏa trực khí trong cơ tạng và hỗ trợ cho thần kinh được yên ổn để thăng hoa. Soi Hồn một ngày 3 lần để cho khí tinh trụ, xuất phát đi lên thì phần hồn mới ổn định, hoà hợp với tinh ba của vũ trụ mới rõ đời đạo song tu. Không nên tu trong mê lầm, chùa chiền đọc kinh sách của Phật mà không có làm một chút gì giống Phật hết, thì ngược lại con nghĩ con là cái gì? Nếu con tin tưởng bên ngoài mà con không hành đúng như bên ngoài, thì con là ma quỷ phá hoại bên ngoài mà thôi. Vì cái chùa lộng lẫy cho cách mấy mà tâm không chịu tu cũng là ma quỷ, không làm được một ông gì hết, chết đám ma đưa, được nhiều người đưa, mà rốt cuộc không có kết quả, chịu tù tội nơi địa ngục để học hỏi mà tiến hoá. Không tạo được tình thương cho chính mình, không tu thiền, không lập lại sự quân bình của trời đất, thì con là con người bất hiểu,

vô chí. Nếu con biết được chính con, con mới thật sự có hiểu. Con tu thiền là lập lại trật tự cho chính con, là đem lại sự quân bình cho con, tức là sự bình an cho cha mẹ, vì cha mẹ lúc nào cũng mong muốn con được bình an; dóc lòng tu sửa thì phần hồn mới có cơ hội tiến hóa được ở cõi trên. Tu để nhận lãnh tất cả những sự kích động và hoá giải tất cả những sự kích động mới là những người thật tâm tu.

Nhận pháp hành pháp thì pháp lực sẽ mạnh. Pháp lực mạnh trong thanh tịnh mới giải được nghiệp lực trần trược của thế gian thì khổ nạn sẽ không còn. Ngày hôm nay con có duyên lành, nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, nay con có cả hai, chỉ cần con hành tinh tấn thì mới có kết quả tự đạt mà thôi. Không có Thần, Thánh, Tiên, Phật, đạo pháp nào mà giúp con hết. Con thực hành là con tự giúp, tự cứu; mà thực hành đứng đắn, chớ không phải thực hành trong ý lại. Nghe người này bàn một chút, nghe người kia bàn một chút, chạy theo họ là trật lất. Tự mình sửa mình mới tiến. Trời đất người, con người là đại diện trời đất, phải khai sáng chính con, thực hành PLVV là khứ trược lưu thanh, khai sáng chính mình mới hiểu cái tài sản cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban. Đây là cơ hội cho con tu tiến, vậy con phải thành tâm tu sửa. Khi nhận thơ này, phải đọc đi đọc lại nhiều lần, trí óc con sẽ ổn định lên và con sẽ thấy sự sai lầm của chính con từ nhiều năm thực hành PLVV, mà không đúng đường lối của PLVV.

Tại sao Thầy hành được mà con hành không được? Thầy cũng ở trong hoàn cảnh của loài người và sống trong mọi sự kích động, thăng trầm đau khổ như con, Thầy không khác gì con. Khi con đau khổ, khi con buồn bực, con nói buồn bực, con đau khổ, tức là Thầy Tám đã buồn bực và đau khổ, mà Thầy trì chí niệm Phật, hành pháp đứng đắn. Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đứng đắn tùy theo khả năng của con. Chúc con thanh tịnh vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 10 năm 1977

Diễn khai thanh tịnh quang minh tiến
Học hỏi triền miên pháp nối liền
Thanh tịnh trong lòng thêm sáng suốt
Khai thông muôn trạng lý hòa thiên.

Hòa thiên mở rộng các miền
Thiên văn địa lý mỗi giềng khai thông
Hành trình hòa hợp triền vòng
Khai thông nội tạng thân tòng tiến thân
Bộ đầu sáng suốt muôn phần
Lấy không làm đích mở tầng tâm linh
Xét xem vũ trụ thiên tình
Nằm trong chơn lý chính mình phải lo
Làm sao vượt khỏi quanh co
Trở về chơn trạng khỏi mờ cũng thông
Không gây không tạo cơ còng
Tự phân tự giải tự phòng tiến thân
Tuy rằng sống tại cõi trần
Thân tâm vẫn tiến vẫn gần Phật Tiên
Giải thông đời đạo hai miền
Triển khai tự tiến giao duyên hai miền
Phật Trời thông cảm chẳng riêng
Ta là chơn lý quy miền hư không
Tiến lên chẳng có phập phồng
Tự thông tự giải tự tòng tự đi
Triền miên chơn pháp tự ghi
Nguy cơ chẳng có càng đi càng gần.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Thái Thượng Vô Cực Hồn Nguyên

Giáo Chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn

Giảng
Tựa

Phàm chân lí được duy trì là nhờ hành giả kiên nhẫn giữ gìn đạo đức. Người đời vì mê hoặc nên phần đông bỏ thanh tịnh chạy theo động loạn, khiến bị sóng tửu sắc cuốn trôi vào biển khổ trầm luân, những kẻ sa cơ lỡ bước này kể sao cho xiết. Nay đệ tử Thánh Hiền Đường chịu khổ cực phát tâm ẩn hành tạ chí Thánh Hiền là cốt mong cứu độ chúng sinh bị đọa đày sớm vượt thoát được biển khổ mà tới bờ giác ngộ, nhờ vậy nay mới được hưởng ơn trời sâu rộng qua việc thiết lập đàn cơ phụ đồng trước tác ba bộ sách, thần và người đã tốn hao bao tâm huyết, sau khi Tế Phậ hướng dẫn Thái Sinh đạo thắm thì những điều bí ẩn về thiện ác nhân quả

nơi chốn trần ai được thuật lại tỏ tường, để làm tấm gương sáng cho nhân loại soi chung mà thức tỉnh, hầu thấy rõ bản ngã chân thật của mình, xa rời ngã tối tăm quay về nẻo sáng.

Trải hơn một năm sách viết mới xong, chân lí đạo người được bày tỏ không chút giấu giếm, ta mong người đời hãy chăm chỉ đọc sách này để cho thân tâm chính định, đạo tâm phấn chấn, từ bỏ điều ác chuyên làm điều thiện. Đó là lời tựa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giảng cơ đề tựa.
Vận trời ngày 26 tháng 10 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)

